

<p>TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE EIROPAS KOPIENU TIESA</p>		<p>EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL</p>
--	---	--

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 94/04

18. november 2004

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-304/02

Kommissionen mod Frankrig

Generaladvokat Geelhoed fastholder sit forslag om, at Domstolen kan pålægge en medlemsstat at betale et fast beløb for vedvarende og strukturel tilsidesættelse af fællesskabsretten

For at sikre retten til kontradiktion foreslår han imidlertid, at den mundtlige forhandling genåbnes, således at parterne får mulighed for at fremføre deres bemærkninger til den specifikke bøde, der er foreslået.

I overensstemmelse med Kommissionens påstand fastslog Domstolen i 1991, at Frankrig mellem 1984 og 1987 havde tilsidesat fællesskabsretten, idet Frankrig ikke havde opfyldt sine kontrolforpligtelser for at sikre overholdelsen af Fællesskabets fiskeribevarelsesforanstaltninger. Efter at Fællesskabets inspektører i de næste 11 år havde foretaget utallige kontrolbesøg i franske havne, var Kommissionen imidlertid stadig ikke overbevist om, at Frankrig havde opfyldt sine forpligtelser fuldt ud. Kommissionen har derfor anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at det fastslås, at Frankrig ikke har truffet foranstaltninger til opfyldelse af 1991-dommen, og at Frankrig pålægges at betale 316 500 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af den dom, regnet fra afsigelsen af nærværende dom.

Den 29. april 2004 fremsatte generaladvokat Geelhoed sit første forslag til afgørelse i denne sag, hvori han foreslog, at Domstolen for første gang pålægger en medlemsstat at betale et fast beløb for en vedvarende og strukturel tilsidesættelse af fællesskabsretten. I dette forslag argumenterede generaladvokaten for, at dagbøder, der først begynder efter Domstolens anden dom, ikke vil foranledige en medlemsstat til at bringe et traktatbrud til ophør, så snart det er fastslået af Domstolen. En medlemsstat kunne derimod fortsætte med at tilsidesætte fællesskabsretten, lige indtil den idømmes en bøde, og derved underminere fællesskabsretten.

Da dette forslag til afgørelse gav anledning til nye spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 228, der ikke havde været diskuteret under retsforhandlingen, besluttede Domstolen at genåbne den mundtlige forhandling for at høre parternes og de andre

medlemsstaters bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt Domstolen kan pålægge betaling af et sådant fast beløb eller af både et fast beløb og en tvangsbøde, når Kommissionen kun har nedlagt påstand om pålæggelse af dagbøder.

Generaladvokat har i dag fremlagt sit andet forslag til afgørelse i denne sag.

Generaladvokaten bemærker indledningsvis, at formålet med artikel 228 er at sikre, at medlemsstaterne opfylder fællesskabsretten. I denne forbindelse tjener de sanktioner, der er omhandlet i artiklen et dobbelt formål. For det første skal de have en afskrækkende præventiv virkning ved at gøre det økonomisk utiltrækkende for en medlemsstat at tilsidesætte fællesskabsretten. For det andet skal de have en specifik overtalende virkning ved at give mulighed for at lægge tilstrækkeligt pres på en medlemsstat til at sikre opfyldelse af fællesskabsretten, efter at Domstolen har fastslået en overtrædelse. Derudover har generaladvokaten fremhævet, at disse sanktioner er særlige for Fællesskabets retsorden og ikke kan sammenlignes med de sanktionsmekanismer, der findes på nationalt plan.

Med hensyn til **Domstolens mulighed for at** afvige fra den af Kommissionen foreslåede straf og **pålægge betaling af et fast beløb**, bemærker generaladvokat Geelhoed først, at Domstolen i tidligere praksis klart har fastslået, at Kommissionens forslag ikke er bindende for Domstolen, hvilket fremgår direkte af ordlyden og opbygningen af artikel 228. Da medlemsstaten i øvrigt bliver straffet for ikke at have efterkommet en dom afsagt af Domstolen, er generaladvokaten af den opfattelse, at det er Domstolen, der bedst kan vurdere omfanget af opfyldelsen og grovheden af en vedvarende overtrædelse. Det kan kun afgøres på baggrund af Domstolens gennemgang i dens dom, om pålæggelse af en sanktion er nødvendig, og denne afgørelse kan ikke afhænge af Kommissionens synspunkter.

Generaladvokaten bemærker, at medlemsstaterne har henvist til tre begrænsninger af Domstolens kompetence til at pålægge sanktioner: ligebehandlingsprincippet, retssikkerhedsprincippet og medlemsstaternes ret til kontradiktion.

Hvad angår **ligebehandlingsprincippet** bemærker generaladvokat Geelhoed, at situationen i denne sag ikke er sammenlignelig med de to tidligere sager, hvori Domstolen idømte en bøde. Han er af den opfattelse, at Frankrigs overtrædelse er en grov overtrædelse, der havde konsekvenser ikke blot i Frankrig, men skadede de andre medlemsstater og disses fiskere. Det er derfor **begrundet i overtrædelsens anderledes karakter og konsekvenser at pålægge sanktioner af en anden type**.

Med hensyn til **retssikkerhedsprincippet** bemærker generaladvokat Geelhoed, at Domstolen i tidligere sager har fastslået, at den ikke er bundet af Kommissionens forslag. **Det er derfor forudseeligt, at Domstolen kan pålægge enhver af de sanktioner, der står til rådighed, herunder betaling af et fast beløb.**

Hvad angår **retten til kontradiktion** bemærker generaladvokat Geelhoed, at den eksisterende procedure gør det muligt for medlemsstaten at reagere på både indholdet af stævningen og hensigtsmæssigheden af den sanktion, Kommissionen har foreslået. Selv om det alene er Domstolen, der har kompetence til at afgøre den hensigtsmæssige sanktion, anser generaladvokaten det for **nødvendigt, at Domstolen er blevet oplyst om parternes synspunkter med hensyn til, om en sanktion effektivt vil opfylde sine målsætninger**. Han finder det **hensigtsmæssigt, at parterne gives mulighed for tilstrækkeligt at reagere på ethvert forslag til en sanktion, der er forskelligt fra den af Kommissionen foreslåede**. I

denne sag foreslår generaladvokaten, at Domstolen genåbner den mundtlige forhandling, idet parterne endnu ikke har haft mulighed for at fremføre deres bemærkninger til den specifikke sanktion, han har foreslået.

Generaladvokaten argumenterer endeligt for, at formålet med og begrundelsen for 228 er afgørende ved afgørelsen af, **om Domstolen kan pålægge betaling af både et fast beløb og en tvangsbøde**. Som anført ovenfor finder generaladvokaten, at formålet med denne artikel er at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres fællesskabsretlige forpligtelser. Det faste beløb og tvangsbøden tjener efter deres art forskellige formål, det første et afskrækkende og det andet et overtalende formål. For at opretholde både den afskrækkende og den overtalende virkning af artikel 228, **må det være muligt for Domstolen at pålægge begge sanktioner samtidigt**.

Bemærkning: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin votering, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på følgende sprog: EN, FR, DE, DA, EL, ES, FI, IT, NL, PL, PT, SV

Forslaget til afgørelse er tilgængelig på Domstolens websted

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da>

normalt fra ca. kl. 12.00 CET på fremsættelsesdagen.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler

på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656.